

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Р4г.4/16
23. фебруара 2016. године
Нови Сад

Апелациони суд у Новом Саду, по судији Јелици Бојанић Керкез, као судији појединцу, у правној ствари предлагача **В.Г. и Н.Г.** из Б, улица ..., које заступа пуномоћник О.Ј, адвокат из С, одлучујући о приговорима за убрзање поступка у смислу чл.7 ст.2 Закона о заштити права на суђење у разумном року, после испитног поступка, донео је дана 23. фебруара 2016. године

РЕШЕЊЕ

Предмети Р4г 4/16 и Р4г 5/16 спојени су ради спровођења јединственог испитног поступка и решавања, тако да се поступак води под Р4г 4/16.

Приговори предлагача В.Г. и Н.Г:

- **ОДБИЈАЈУ СЕ** у делу којим је тражено утврђење да је овим предлагачима повређено право на суђење у разумном року, у парничном поступку 2П.90/12 Основног суда у Сенти, сада у жалбеном поступку пред Апелационим судом у Новом Саду (где предмет има ознаку Гж.3196/15), а

- **ОДБАЦУЈУ** у делу да се предлачима одреди накнада за повреду права на суђење у разумном року у износу од по 300.000,00 динара, са законском затезном каматом од доношења одлуке до исплате.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагачи В.Г. и Н.Г. из Б, преко истог пуномоћника адвоката О.Ј. из С, поднели су овом суду дана 13.01.2016. године засебне приговоре за убрзање поступка са захтевима за новчано задовољење због повреде права на суђење у разумном року.

Предмет по приговору предлагачице В.Г. Р4г.4/16 и предмет по приговору предлагача Н.Г. Р4г.5/16 спојени су ради заједничког спровођења поступка под ознаком Р4г.4/16, сходном применом чл.328 ст.1 ЗПП-а и чл.221 ст.1 Судског пословника.

Наводи приговора и захтева своде се на тврдњу да је у поступку који се водио пред Основним судом у Сенти бр.2П.90/12, а сада се налази пред Апелационом суду у Новом Саду у фази жалбеног поступка, предлагачима повређено право на суђење у разумном року због дуготрајног вођења парничног поступа започетог тужбом од 15.09.2009. године. Предложено је овом суду да утврди да су основани приговори предлагача ради заштите права на суђење у разумном року у означеном поступку вођеном пред Основним судом у Сенти и жалбеном поступку код Апелационог суда у Новом Саду (без навођења пословног броја судског предмета у Апелационом суду), утврди да је предлагачима повређено право на суђење у разумном року и да се одреди рок од 4 месеца за правноснажно окончање жалбеног поступка. Истовремено постављени су и захтеви да се одреде предлагачима новчане накнаде за повреду права на суђење у разумном року у износу од по 300.000,00 динара, на терет Републике Србије, Министарства правде, Високог савета судства, Буџета, Београд, Основног суда у Сенти и Апелационог суда у Новом Саду, с обавезом исплате у року од 2 месеца од подношења захтева, са законском затезном каматом од доношења одлуке до исплате, под прењом принудног извршења. Постављени су и опредељени захтеви за накнаду трошкова поступка и тражено да се обавезе Република Србија, Министарство правде, Високи савет судства, Буџет, Београд, Основни суд у Сенти да исплати предлагачима накнаду трошкова поступка по одмерењу суда, са законском затезном каматом од доношења решења до исплате, у року од 8 дана, под прењом принудног извршења. Предложено је да се предлагачи ослободе плаћања судских таксе.

Одредба чл.3 ст.2 Закона о заштити права на суђење у разумном року („Сл.гласник РС“ бр.40/2015 од 07.05.2015.) прописује да странка не плаћа судску таксу у поступцима у којима се штити право на суђење у разумном року. Предлагачи не подлежу таксеној обавези у поступку по приговорима за убрзање поступка. Када таксена обавеза не настаје, беспредметан је предлог да се предлагачи ослободе плаћања судске таксе, јер по самом закону такву обавезу они немају и није им наложена.

Надлежност овог суда за поступање по приговору подносиоца заснована је на одредбама чл.7.ст.1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Сл.гласник РС“ бр.40/2015 од 07.05.2015.), којом је прописано да странка подноси приговор суду који води поступак. У моменту подношења приговора предмет се налази у жалбеном поступку пред Апелационом суду у Новом Саду под бр.Гж.3196/15. То је утврђено провером кроз уписник овог суда, с обзиром да у приговорима није наведен пословни број судског предмета код овог суда, што представља пропуст у односу на обавезну садржину приговора по чл.6 ст.2 под тач.4, отклоњен активношћу суда (идентификацијом предмета и прикључењем извода из електронског уписника за предмет Гж.3196/15).

Поступајући по приговору, овај суд је у складу са чл.9.ст.1. Закона о заштити права на суђење у разумном року спровео испитни поступак и од судије известиоца задуженог предметом Гж.3196/15 захтевао достављање извештаја са изјашњењем о развоју поступка у времену и предлогом рока у коме поступак може да се оконча. Судија известилац је дана 19.01.2016. године доставио тражени извештај, уз који су достављени и списи предмета Гж.3196/15 на увид. Предмету Pг4.4/16 прикључени су и списи предмета Гж.1759/11, будући да се предмет претходно већ налазио на жалбеном решавању у овом суду.

Спис предмета Основног суда у Сенти, број П.90/2012 достављен је овом суду дана 13.11.2015.године ради одлучивања о жалби тужених Г.Н. и Г.В, обоје из Б. против пресуде број П.90/2012 од 22.07.2015.године. Заведен је под Гж.3196/15 и распоређен у рад судији овог суда.

Судија задужен предметом (судија известилац) се изјаснио о предлогу рока да се жалбени поступак оконча – до 15.03.2016.г године.

Увидом у извештај судије известиоца и списе предмета, утврђено је следеће:

Поступак је покренут тужбом коју је тужитељица А.М. из А. поднела 15.04.2009.године против тужених Г.Н. и Г. В. из Б, ради враћања зајма. Тужба је поднета Општинском суду у Сенти. Уз тужбу је приложен уговор о зајму закључен између странака дана 18.09.2008.године. Тужбом је тражено издавање привремене мере ради обезбеђења новчаног потраживања тужитељице према туженима, забраном отуђења и оптерећења непокретности, куће у С.за коју је приложен лист о поседу број ... к.о. С. Тужбеним захтевом тражено је да се обавезу тужени на исплату 10.000 ЕУ у динарској противвредности са каматом на 3.500 ЕУ од 02.12.2008.године и каматом на 6.500 ЕУ од 19.02.2008.године до исплате, такође у динарској противвредности, те на накнаду трошкова поступка тужиљи.

Предмет је у Општинском суду у Сенти носио број П.175/09.

Тужени су путем адвоката Б.М. из С, доставили одговор на тужбу 01.06.2009.године, без доказних предлога. Датим одговором на тужбу оспорили су тужбени захтев у целости.

Суд је заказао рочиште за 02.07.2009.године, али оно није одржано, уз констатацију да тужени нису приступили и да су доставнице уредно исказане.

Поднеском од 13.07.2009.године тужиља је снизила тужбени захтев на 6.500 евра са каматом по каматној стопи Европске централне банке почев од 19.12.2008.године до исплате, све у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан исплате.

Рочиште је заказано за 28.09.2009.године и на том рочишту се расправљало; пуномоћник тужених се изјаснио да ће накнадно доставити број парнице поводом приговора литиспеденције, заснованог на тврдњи да је тужени Г.А. већ утужен за износ преузет уговором. На сагласан предлог пуномоћника странака одређено је да се изведе доказ саслушањем странака на главној расправи заказаној за 19.10.2009.године.

На рочишту за главну расправу 19.10.2009.године изведен је доказ саслушањем странака, након чега је од стране тужених предложено саслушање три сведока. Заказано је рочиште за 18.11.2009.године и на том рочишту изведени су докази саслушањем двоје сведока, док је трећи сведок писмено известио суд о разлогу спречености да приступи и замолио да се његово саслушање одложи за други термин. На самом рочишту је објављено решењем да због престојеће реорганизације судова наредно ће суд заказати писмено.

Поднеском од 24.12.2009.године тужитељица је предложила саслушање три сведока.

У 2010.години након реорганизације судства, предмет је у Основном суду у Суботици, Судска јединица у Сенти добио ознаку П.2437/10.

Надлежни суд је наставио да уредно поступа. На рочишту одржаном 31.03.2010.године изведени су докази саслушањем три сведока, затим на рочишту 21.04.2010.године поднесак тужитељице од 08.04.2010.године уручен је пуномоћнику тужених и изведен доказ саслушањем сведока, те наредно рочиште заказано за 10.05.2010.године.

На рочишту 10.05.2010.године пуномоћници су се изјаснили да више немају доказних предлога, а суд је најавио да ће одлуку донети писмено. Међутим, суд је отворио главну расправу, објавом решења на рочишту 22.12.2010.године, одржаном у присуству пуномоћника странака и након изјашњења истих да остају при дотадашњим наводима, објавио решење да одлука следи писмено. Одлука је донета 22.12.2010.године и експедована 29.12.2010.године, а пуномоћницима странака достављена у јануару 2011.године.

Пресудом Основног суда у Суботици, Судска јединица у Сенти П.2437/10 од 22.12.2010.године усвојен је тужбени захтев у целости и тужени су обавезани да тужитељици накнаде трошкове поступка.

Након што је адвокату Б.М. као пуномоћнику тужених достављена пресуда 16.01.2011.године, тужени поднеском 21.01.2011.године обавештавају суд о промени пуномоћника и прилажу пуномоћје за адвоката О.Ј. из С, која је тај поднесак саставила са наводом да тужени моле да им се достави копија списка, с обзиром да је судија 20.01.2011.године одбила да туженима преда ову документацију која им је неопходна ради улагања жалбе. На том поднеску тужени Г.Н. је својеручно исписао да није тачно да је судија одбила да му преда документацију, већ је судија предпочила да се у писменој форми достави захтев за тражење документације. Копије 37 страна судског списка су тој странци издате на писмени захтев странке уз плаћање судске таксе у износу од 840,00 динара дана 21.01.2011.године.

Тужени су преко новоангажованог адвоката О.Ј. изјавили жалбу против пресуде, препоручено дана 21.01.2011.године. Жалба је достављена пуномоћнику противне стране 27.01.2011.године.

Предмет је достављен Апелационом суду у Новом Саду 16.05.2011.године, као суду надлежном за одлучивање о жалби тужених. Предмет је решен у року непуних 7 месеци од пријема у суд и спис враћен првостепеном суду у року прописаном чланом 383 ЗПП-а(Службени гласник РС бр.125/2004 и 119/2009).

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж.1759/11 од 14.12.2011.године усвојена је жалба тужених, укинута је пресуда Основног суда у Суботици број П.2437/10 од 10.12.2010.године и предмет упућен Основном суду у Суботици на поновно суђење. Другостепена одлука са списом отправљена је првостепеном суду дана 12.01.2012.године.

Након укидања пресуде, предмет је добио нови број у Основном суду у Суботици, Судска јединица у Сенти 4П.90/2012 и истим је задужена друга судија .

Дана 05.03.2012.године експедовани су позиви за рочиште заказано за 22.03.2012.године. На том рочишту пуномоћник тужиле је предлагао да се расправа закључи, а пуномоћник тужених да се странке и сведоци поново саслушају и тужени ослободе такси, чему се противио пуномоћник тужиле. Суд је тада заказао рочиште за главну расправу за 14.06.2012.године.

Пуномоћник тужених адвокат О.Ј. поднеском од 13.06.2012.године затражила је одлагање рочишта за главну расправу заказану за 14.06.2012.године, због својих обавеза. Због кратког времена није било могуће да се донесе и достави решење о отказивању рочишта, па је у термину заказаног рочишта, суд констатовао да се рочиште за главну расправу одлаже за 27.09.2012.године и упутио је позиве, при том туженом Г. Н. преко управе Округног затвора у Суботици.

Поднеском од 25.09.2012.гдине, два дана пре термина заказаног рочишта, пуномоћник тужених адвокат О.Ј. опет је затражила одлагање рочишта, што због својих обавеза, то и са разлога што је тужена Г.В. оперисана 17.09.2012.године. Времена није било да суд откаже унапред заказано рочиште, већ је у термину рочишта у присуству пуномоћника тужитељице одложио рочиште за главну расправу за 17.01.2013.године. Рочиште од 17.01.2013.године одложено је по благовременом тражењу пуномоћника тужитељице, решењем донетим ван рочишта 08.01.2013.године, којим је уједно наредно рочиште заказано за 14.03.2013.године.

На рочишту за главну расправу 14.03.2013.године, уз учешће преводиоца за мађарски језик, што је био захтев тужених, изведен је доказ саслушањем странака и заказано наредно рочиште за 27.03.2013.године.

Поднеском од 20.03.2013.године пуномоћник тужених адвокат О.Ј.затражила је одлагање рочишта због својих обавеза и обавеза позваног сведока. Том тражењу суд није удовољио.

Рочиште за главну расправу 27.03.2013.године одржано је у присуству оба пуномоћника, тужиле и туженог, изведен доказ саслушањем сведока уз учешће преводиоца и следеће заказано за 05.06.2013.године. Решењем од 27.05.2013.године суд је рочиште за главну расправу заказану за 05.06.2013.године, због спречености поступајуће судије одложио за 07.06.2013.године.

Поднеском од 04.06.2013.године пуномоћник тужених адвокат О.Ј. затражила је одлагање рочишта заказаног за 07.06.2013.године, због својих обавеза. По њеном предлогу рочиште је одложено решењем донетим 04.06.2013.године.

Поступајућа судија је изабрана у други суд, одлуком Високог савета судства од 11.07.2013.године и ступила на судијску функцију у други суд дана 01.08.2013.године, па је по решењу вф председника Основног суда у Суботици од 04.09.2013.године предмет додељен у рад другом судији.

Дана 16.09.2013.године заказано је рочиште за главну расправу за 13.11.2013.године, а затим је отказано, због организационе промене условљене изменом годишњег распореда послова, којом је одређено да од 01.10.2013.године у Судској јединици у Сенти поступа друга судија, која је предметом и задужена по решењу од 08.10.2013.године.

Од реорганизације мреже судова, наступеле применом закона од 01.01.2014.године, предмет Основног суда у Суботици, Судске јединице у Сенти постао је предмет Основног суда у Сенти, као новоснованог суда. Предметом је задужена друга судија, судија у даљем надлежног суда, а по решењу вф председника Основног суда у Сенти од 22.04.2014.године промењена је судија и разлог томе стоји до околности да је претходна судија од 27.01.2014.године на дужем боловању. Наведено указује да су од стране председника суда предузимане одговарајуће мере прерасподеле послова у насталим околностима, у циљу да се омогући даље суђење.

На предмет Основног суда у Сенти П.90/2012 пуномоћник тужиље је доставио обавештење суду о генералној обустави рада адвоката на целој територији Србије по одлуци Скупштине а.к.С. број од 13.09.2014.године, евидентно се опредељујући да не приступа на рочишта, што је и потврдио у поднеску од 17.01.2015.године, којим је предложио да се расправа заказана за 20.01.2015.године одложи. На рочиште заказано за 20.01.2015.године нико није приступио, што указује да је став оба пуномоћника био да се придржавају одлуке АК, па је суд наредно рочиште заказано за 10.03.2015.године.

Генерална обустава рада адвоката трајала је од 17.09.2014.године до 26.01.2015.године, као што је наведено у Одлуци А.к.С. од 16.01.2015.године.

У условима док су оба пуномоћника адвоката под обуставом рада, несврсиходне су активности суда на заказивању рачишта, па се период трајања обуставе рада адвоката не приписује одговорности суда због толико продуженог трајања поступка.

Након вишемесечне обуставе рада адвоката, суд је поступао изразито ефикасно и енергично, што је резултирало окончањем поступка пред првостепеним судом у јулу 2015. године. Наиме, главна расправа је одржана 10.03.2015.године, тужени су били обавештени од стране поште да преузму препоручену доставу за њих, али је нису подигли, па је рочиште одржано у њиховом одсуству. На том рочишту повучен је предлог тужиље за доношење решења о одређивању привремене мере. Пуномоћник тужених се изјаснила да тужени нису сагласни да се прочитају записници са исказима саслушаних лица и предложила је да се поново саслушају већ саслушани сведоци и странке; изведен је доказ саслушањем сведока и заказано наредно рочиште за 19.05.2015.године ради саслушања странака и 6 сведока. Тужени се нису одазвали позиву суда ради саслушања, иако су уредно позвани, а њихов пуномоћник није у датом року од 3 дана доставила доказ за навод да је тужена у болници заједно са супругом Г.Н, па је суд извео доказ саслушањем сведока и саслушањем тужиље, наложио пуномоћнику тужених да у року од 3 дана достави доказ о спречености тужених да приступе ради саслушања и за доставу тачне адресе двоје сведока, а новчано је казнио друго двоје сведока који се нису одазвали позиву суда, те уједно и заказао наредно рочиште за 14.07.2015.године.

Пуномоћник тужених адвокат О.Ј. електронским путем затражила је 14.07.2015.године одлагање рочиште наводима да није у могућности да отклони квар на возилу. Таквом тражењу суд није удовољио; на рочишту одржаном 14.07.2015.године детаљно је суд констатовао пропусте тужених, извео доказе саслушањем сведока и расправу закључио, те заказао објављивање пресуде за 22.07.2015.године, када је пресуду објавио, уз констатацију да нико није приступио на рочиште ради објављивања пресуде.

Пресудом Основног суда у Сенти 2П.90/2012 од 22.07.2015.године усвојен је тужбени захтев у целости и обавезани су тужени да исплате тужитељици накнаду трошкова поступка у износу од 255.800,00 динара. Писмени отправци пресуде су експедовани 11.08.2015.године. Пресуда је достављена пуномоћнику тужиље 12.08.2015.године. У два наврата пуномоћник тужених није подизала обавештење ПТТ о препорукама. Пресуда је пуномоћнику тужених достављена 25.09.2015.године. Жалба тужених је изјављена 12.10.2015.године, преко пуномоћника адвоката препорученом поштиљком, у суд примљена 14.10.2015.године и достављена је пуномоћнику тужиље 27.10.2015.године. Одговор на жалбу поднет је 04.11.2015.године.

Предмет је достављен Апелационом суду у Новом Саду дана 13.11.2015.године ради одлучивања о жалби тужених Г.Н. и Г.В. против пресуде Основног суда у Сенти П.90/2012 од 22.07.2015.године.

Предлог рока да се жалбени поступак оконча је 15.03.2016.године. Тај предлог је у складу са Програмом Апелационог суда у Новом Саду којим су одређени задаци у решавању предмета веће дужине трајања поступка. Рок је краћи од законом прописаног у чл.383 ст.2 важећег ЗПП-а, који износи 9 месеци од дана пријема списка првостепеног суда.

У одлучивању по поднетим приговорима, суд се руководи мерилима за оцену трајања суђења у разумном року, прописаним чл.4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, уважавајући све околности предмета суђења, природу и врсту предмета суђења, у виду имајући сложеност чињеничних и правних питања, значај предмета суђења, како за странке подносиоце приговора (тужене у поступку), тако и за противну страну (тужиљу у поступку), целокупно трајање поступка и поступање суда, поштовање процесних права и обавеза, понашање странака током поступка, посебно странака које се притужују на повреду права на суђење у разумном року и захтевају заштиту тог права тврдњом да је оно повређено.

У конкретном случају, парнични поступак који се води против подносилаца приговора као тужених у том поступку, није правноснажно окончан. Укупно трајање поступка до поднетих приговора износи 6 година и 8 месеци, што објективно представља веома дуго трајање поступка. Међутим, таква дужина трајања поступка се пре свега може приписати држању тужених и њиховој опструкцији поступка. На закључак о изнетом упућују утврђене чињенице о понашању тужених и њиховог пуномоћника током поступка. Извесних пропуста на страни суда је било, али не у мери која би се карактерисала тиме да је поступањем, односно пропуштањем суда повређено право подносилаца приговора на суђење у разумном року, којем они евидентно нису тежили, насупротив оправданог интереса тужиље да се поступак тражене заштите оконча.

Држање тужених, овде подносилаца приговора, у парничном поступку на чије трајање се притужују, било је такво да су суду приступили: тужена на три рочишта, а тужени на пет рочишта, те тужени једном мимо позива (када му је требала копија списа), а нису приступили на десет заказаних рочишта; затим иако су са својим адвокатом комуницирали, па се и суд уверио да са адвокатом разговарају на српском језику тражили су да се претходна саслушања понове уз учешће преводиоца за мађарски језик, чему је удовољено, а што утицаја имало на ток и дужину поступка; а на крају се нису одазвали позиву ради саслушања, нити пружили доказ о спречености да приступе таквом позивању од стране суда. На закључак о стратегији одуговлачења поступка, примењеној од стране тужених упућује и држање њиховог пуномоћника адвоката, кроз бројне захтеве упућене суду да се заказана рочишта одложе и пропуштање да се доставе исправе као поткрепљење истицаних тврдњи у поступку, и то благовремено доставе, па и да се то учини по налогу суда, што је све скупа имало највећег утицаја на дужину трајања поступка.

Право на суђење без непотребног одлагања или право на решавање правне ствари у разумном року (право на суђење у разумном року) као део права на правично суђење, зајемчено је Уставом Републике Србије ("Службени гласник РС", број 98/06) који у члану 32 ст. 1 право на суђење у разумном року гарантује у оквиру права на правично суђење, одредбом да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Приговор поднет у смислу одредаба чл. 2., 3.ст.1. и чл. 5.ст.1. Закона о заштити права на суђење у разумном року примарно подразумева утврђење повреде права на суђење у разумном року и стављање захтева за убрзање поступка за који се истиче да траје неразумно дуго, и он се може поднети док се поступак не оконча.

У предметној ствари, поступак пред Основним судом у Сенти 2П.90/12 окончан је доношењем првостепене пресуде 22.07.2015. године.

Поступак по жалби тужених пред Апелационим судом у Новом Саду под бр.Гж.3196/15 је у току и очекивати се може да окончан буде до 15.03.2016. године.

Посматрано са аспекта обавезе другостепеног суда да о жалби одлучи у року од 9 месеци од дана пријема предмета, није протекао рок прописан 383.ст.2. важећег ЗПП, те се не може говорити о повреди права на разумно суђење пред жалбеним судом. Пред првостепеним судом поступак јесте дуго трајао, али разлог томе изазван је примењеном процесном тактиком тужених, а значајно мање недељањем суда, чак ни везано за спровођење две реорганизације судства. На дужину трајања поновног поступка утицаја је имала генерална обустава рада адвоката, која није у домену суда и судских активности.

Имајући у виду наведено, те мерила за оцену трајања суђења у разумном року из чл.4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, овај суд налази да нису основани приговорима поднети захтеви предлагача да се утврди да је њима повређено право на суђење у разумном року и да није оправдано налагање рока за предузимање процесне радње у предмету који је на жалбено решавање примљен два месеца пре поднетих

приговора. Из изнетих разлога, применом чл.10. ст.2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено је одбијањем приговора ради убрзавања поступка у делу траженог утврђења о повреди права и делу траженог налагања рока да се оконча жалбени поступак. С последњим у вези, запажа се да су предлагачи приговорима од 13.01.2016. године предложили рок од 4 месеца за окончање жалбеног поступка, што би био дужи рок од предложеног од стране судије известиоца у предмету овог суда Гж.3196/15.

Подносиоци су поред приговора, уједно поставили и захтеве за досуду новчаних накнада за повреду права на суђење у разумном року у износу од по 300.000,00 динара. У поступку по приговорима ради убрзавања поступка, нема процесних услова за разматрање захтева управљених на новчану накнаду, па је у том делу приговор као недозвољен одбачен. Разлози за то стоје до законом прописане сврхе коришћења приговора ради убрзавања поступка и прописане процедуре по којој се тек ако је приговор основан може захтевати новчана накнада због повреде права на правично суђење.

Одредбом чл.22. Закона о заштиту права на суђење у разумном року прописано је да право на правично задовољење има странка чији је приговор усвојен а која није поднела жалбу, затим странка чија је жалба одбијена уз потврђивање првостепеног решења о усвајању приговора и странка чија је жалба усвојена. О захтевима за правично задовољење надлежни су да одлучују Правобранилаштво и судови, али не истовремено. Најпре одлучује Правобранилаштво, па тек ако оно не постигне поравнање са странком, странка може да поднесе тужбу за новчано обештећење. Покушај поравнања странке и Правобранилаштва јесте позитивна процесна претпоставка за дозвољеност тужбе. У одсуству те претпоставке, суд одбацује тужбу ако странка претходно није покушала да се поравна са Правобранилаштом и успела да се поравна у року од 2 месеца од када је Правобранилаштво примило њен предлог за поравнање (чл.24.ст.3. Закона о заштити права на суђење у разумном року). У сваком случају, постављање захтева за исплату новчаног обештећења за неимовинску штету која је странци изазвана повредом права на суђење у разумном року, као врсте правичног задовољења прописаног чл.23.ст.1.тач.1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, врши се тужбом против Републике Србије за новчано обештећење у року од једне године од дана када је странка стекла право на правично задовољење (чл.26.ст.1. Закона) и о њему се решава у парничном поступку у складу са правилима из чл.27. и 28. Закона о заштити права на суђење у разумном року. За поступање по тужби је стварно и месно надлежан основни суд на чијем подручју тужилац има пребивалиште, боравиште или седиште, а уколико их тужилац нема на територији РС, месно је надлежан основни суд који има седиште у месту седишта суда који је утврдио повреду права на суђење у разумном року.

Како са наведеног о захтеву подносиоца за правично задовољење у виду исплате новчаног обештећења за неимовинску штету није било места у овом поступку за заштиту права, будући да га је поставило лице које није стекло право на правично задовољење, нити му места има пред овим судом, приговори у делу тог захтева су као недопуштени одбачени.

Према исходу овог поступка, предлагачима не припада накнада трошкова поступка коју су опредељено захтевали, па је о том захтеву одлучено одбијањем.

Са свега наведеног, одлучено је као у изреци решења.

СУДИЈА

Јелица Бојанић Керкез, ср.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења се може изјавити жалба председнику Врховног касационог суда, у року од 8 дана од дана достављања писменог отправка решења. Жалба се подноси путем овог суда, у 2 примерка.